

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *GO 1/28*

Nr 2906.

Kl. 42 f *1/28*Marjan Lewandowski
(Serock n. N., Polska).**Waga stołowa.**Zgłoszono 23 lutego 1922 r.
Udzielono 16 września 1925 r.

Zaletą każdej wagi jest szybkie i dokładne ważenie. Obecne wagi niezupełnie odpowiadają powyższym żądaniom. Wagi dźwigniowe zmuszają do skupionej uwagi przy przesuwaniu i ustawianiu ciężarka na właściwe miejsce, wagi zaś szalkowe mają tę złą stronę, że ciężarki należy wybierać z ustawionej grupy, kłaść na szalkę, a po odważeniu zdejmować. Te czynności przy wzmożonym ruchu są bardzo kłopotliwe, niewygodne i często bywają przyczyną pewnych niedokładności.

Niniejsza waga stołowa usuwa powyższe trudności w ważeniu, a opiera się na następującej zasadzie. Szalka a pod wpływem obciążenia naciska za pośrednictwem nóżek d , d' na dwie dźwignie i odchyła ku dołowi ramiona b i c ; wskutek ruchu powyższych ramion odchyła się jednocześnie

w odwrotnym kierunku i ramię f , przeznaczone do zrównoważenia ciężaru na szalce a , zapomocą wprowadzenia tam odważników g . Siła działająca na ramię c działa na ramię f , siła zaś działająca na ramię b przenoszona jest zapomocą krótszych ramion h , h' oraz ramki i , zaopatrzonej na obydwóch końcach w noże oporowe k , k' . Jako punkty podpory dla obydwu dźwigni służą osie e , e' osadzone w swych końcach w obsadzie p . Wagi podług niniejszego wynalazku mogą posiadać jeden lub dwa zespoły dźwigni, których ramiona dobrane być mogą w różnym stosunku długości, zależnie od wielkości i przeznaczenia wagi. Odważniki g , w odpowiedniej ilości i odpowiednio dobranego ciężaru toczą się w przedziałkach n po płaszczyźnie o (niewykończony dla wyrazistości rysunku) około

osi e i przedstawiają sobą cylinder lub pierścień brązowy, wypełniony wewnątrz ołowiem w celu zmniejszenia objętości i zwiększenia wagi odważników. Szalka a wykonana jest z płyty marmurowej. Do określenia stopnia równowagi służą dwie strzałki q , z których jedna jest nieruchoma, druga zaś odchyła się wraz z szalką a .

Nowość i zaleta tej wagi opiera się na łatwej i szybkiej obsłudze ze względu na wygodne i lekkie poruszanie odważników, poza tem zapobiega się mieszanii odważników, dzięki stałemu ich ugrupowaniu, co w wysokim stopniu ułatwia pracę i zapobiega wszelkim pomyłkom.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Waga stołowa z podstawą (p), posiadająca kształt podłużnej prostokątnej skrzyni o ściankach bocznych ukośnie ściętych, znamienna tem, że odważniki spoczywają na niej stale, nie obciążając jednak części ruchomych wagi, natomiast przy ważeniu są przetaczane z punktu martwego na koniec ramienia dźwigni głównej, osiadając tam w gniazdkach.

2. Waga stołowa według zastrz. 1, znamienna tem, że składa się z szalki (a) i podstawki z nóżkami (d, d'), z jednego lub dwóch zespołów dźwigniowych, z których każdy znów składa się z dwóch dźwigni: jednej o ramionach (b, h), drugiej zaś o ramionach (c, h') na osi oporowej (e), osadzonej w obsadzie (p), przyczem siła działająca na ramię (b) przenoszona jest pośrednio krótszemi ramionami (h, h') oraz ramką (i) z punktami oporowymi (k, k') na główne ramię (f).

3. Waga stołowa według zastrz. 1—2, znamienna tem, że na drugiej szalce przedziałowej (n) o dowolnej ilości przedziałów znajdują się gniazda (m) do umieszczenia w nich odważników (g) kształtu krążków lub walców, wypełnionych ołowiem, przyczem punkt oporowy szalki (n) znajduje się na osi (e').

4. Waga stołowa według zastrz. 1—3, znamienna nieruchomym mostkiem o gniazdkach (l), na których znajdują się odważniki (g).

Marjan Lewandowski.

